

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

19 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de evaluatie van en de overblijvende knelpunten ter uitvoering van de regionalisering van de landbouw

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de toekomstige situering en statuut van de Provinciale Landbouwkamers naar aanleiding van de overheveling van de landbouwbevoegdheden in het kader van de Lambermontakkoorden

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de vertegenwoordiging van Vlaanderen op het Europese niveau en de verdediging van het autonome Vlaamse landbouwbeleid en de behartiging van de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders op dat niveau

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 19 maart 2002

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.09 uur.*

Interpellatie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de evaluatie van en de overblijvende knelpunten ter uitvoering van de regionalisering van de landbouw

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de toekomstige situering en het statuut van de Provinciale Landbouwkamers naar aanleiding van de overheveling van de landbouwbevoegdheden in het kader van de Lambermontakkoorden

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Merckx tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de evaluatie van en de overblijvende knelpunten ter uitvoering van de regionalisering van de landbouw, met daaraan toegevoegd de vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn tot minister Dua, over de toekomstige situering en het statuut van de Provinciale Landbouwkamers naar aanleiding van de overheveling van de landbouwbevoegdheden in het kader van de Lambermontakkoorden.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, onze fractie is bezorgd over en wil betrokken worden bij de regionalisering van de landbouw. We zouden graag willen dat de landbouwers op een volwaardig minister van Landbouw kunnen rekenen. Op de acties van vorige week waren affiches te zien met de tekst : 'Dringend gezocht : minister van Landbouw die het opneemt voor de landbouwers.'

Mijn interpellatie gaat over de bevoegdheden die er als gevolg van het Lambermontakkoord zijn bijgekomen, en over de integratie van die bevoegdheden in het bestaande landbouwbeleid. Begin maart hebt u, mevrouw de minister, tijdens een gedachtewisseling de stand van zaken toegelicht. U hebt gezegd dat, sinds u de bevoegdheid van Landbouw hebt gekregen, er niet kan worden getwijfeld aan uw inzet en engagement. Er is een overgangsregeling opgezet. Dat zal uiteraard problemen geven. Ik ben niet alleen bezorgd over die overgang, maar ook over het uiteindelijke resultaat.

De heer Loones verwijst in zijn vraag om uitleg naar de ministers Neyts en Gabriels, die beweerden dat de gewesten hun huiswerk niet goed hebben gemaakt. Het Vlaams Parlement werd niet betrokken bij de regionalisering en dat heeft aanleiding gegeven tot misverstanden over de overgangsbegroting voor 2002. In de Kamer werden bekommernissen geuit over het tekort voor de werking van een constant beleid, voor de werking van de ALT en voor het federaal ministerie van Landbouw.

Mevrouw de minister, u hebt tijdens de gedachtewisseling gezegd dat de rekeningen beter meevalen dan verwacht. Ik betreur dat het federaal niveau een besparing heeft doorgevoerd op de budgetten die voor de gewesten zijn bestemd. We zijn ongerust dat de budgetten niet voldoende zijn voor een continue werking en voor een betere ondersteuning van de landbouw.

We zullen toezien op de eerste budgetcontrole. U zult dan moeten aantonen dat de continuïteit kan worden verzekerd. We zullen dit punt over enkele weken aankaarten wanneer we kennis hebben van de voorstellen ter zake. Kunt u nu al zeggen of er op dit ogenblik al wordt bijgestuurd en of er meer middelen komen ? Zijn hieromtrent reeds definitieve cijfers vastgelegd ?

Merckx-Van Goey

Ik zal nu niet expliciet verdergaan over de budgetten en de begroting, met uitzondering van de problemen met sommige lasten uit het verleden en de investeringslasten van de gebouwen. Hieromtrent hebben we tijdens de gedachtewisseling meer duidelijkheid gevraagd. Het staat vast dat de lasten uit het verleden aan de gewesten worden overgedragen. Op welke wijze zullen ze in de begroting worden ingebracht? Is dit ook iets voor de budgetcontrole? Zo niet, op welke wijze zal dit gebeuren? De investeringslasten van de gebouwen vormden na de vorige gedachtenwisseling nog steeds een knelpunt. Is er sedertdien al enige klaarheid gekomen? We wachten nog op de lijst van de gebouwen die overgeheveld zullen worden, inclusie de specifieke investeringslasten die op elk van deze gebouwen rusten of in het vooruitzicht zijn gesteld.

Wanneer en hoe worden de saldi van de landbouwfondsen bepaald? Hoe zal hun financiële werking in 2002 verder gegarandeerd worden? Wat de financiële lasten betreft – inclusie de investeringslasten tijdens de overgangperiode – ben ik bezorgd over de linken met het Federaal Voedselagentschap omwille van de beslissingen over de overheveling. Dierengezondheid ressorteert integraal onder Volksgezondheid, ook voor de ziekten die geen gevaar betekenen voor de mens. Er wordt inderdaad zoveel mogelijk op federaal niveau gecupereerd.

Uit concrete dossiers en bij discussies blijkt dat de implicaties en de impact van voedselveiligheid essentieel zijn voor een consequent landbouwbeleid. Op welke wijze zal bij de informatie-uitwisseling en de beïnvloeding van het beleid van het Federaal Voedselagentschap na de overgangsfase nog rekening worden gehouden met de noden, zorgen en behoeften van de Vlaamse landbouw? Tijdens de overgangsfase behoren alle correspondenten nog tot de federale administratie maar worden ze gestuurd door het Vlaamse beleidsniveau. Hoe zal er na de definitieve overheveling van deze personen naar het Vlaams Gewest een structureel contact kunnen blijven zodat de impact op het federaal voedselveiligheidsbeleid verzekerd is?

Ik weet niet of het personeelstekort ondertussen is opgelost. Wanneer zullen de ambtenaren aan het Vlaams Gewest worden toegewezen? De publicatie ter zake in het Belgisch Staatsblad wordt het cruciaal moment om definitief vast te stellen of er voor alle bevoegdheden van dit aparte Vlaamse departement Landbouw voldoende personeel is. Naar aanleiding van de gedachtewisseling zijn we punctueel

kunnen ingaan op de verschillende directoraten-generaal. Ik dacht dat de heer Vanthemsche vanuit het ondersteunende directoraat-generaal niet tegengesproken had dat er weinig mensen zouden overkomen naar het Vlaams Gewest. Mevrouw de minister, ik neem aan dat u ons wel een tussenstand van zaken kunt geven. De eindbeoordeling is inderdaad slechts mogelijk op het moment van de definitieve toewijzing van de ambtenaren. Als die toewijzing niet te lang meer op zich laat wachten, is dat niet zo erg. Maar als ze dreigt te verschuiven naar het najaar, verwachten we van u maatregelen, mevrouw de minister, om het personeelstekort op te lossen.

In het protocol staat een en ander vermeld over het informaticasysteem bij het DG Landbouwproductiebeheer. Als ik het goed heb, wordt het productiebeheer volledig gefederaliseerd, maar blijft het computersysteem federaal. Uit de gedachtewisseling bleek dat zoiets op termijn onhoudbaar is. Vlaanderen zal een eigen systeem opstarten. Daarom moeten er naast de federale begrotingsmiddelen ook op de begroting van het Vlaams Gewest middelen worden ingeschreven. Kunt u ons de bedragen daarvan meedelen? Kunnen we bij de begrotingscontrole extra geld verwachten? Ik heb gehoord dat de federale overheid bij haar begrotingscontrole haar middelen zou doen dalen. Klopt dat gerucht? Als we een consistent informaticasysteem willen, zullen de gewesten dit moeten opvangen.

Over de communicatie over de huidige bevoegdheidsverdeling heb ik genoeg uitgebreid in mijn interpellatieverzoek. Ik wil u wel nog vragen wat u terzake precies overweegt. Hoe ziet dat communicatieplan voor de sectoren en voor de bevolking eruit? Het is belangrijk dat die twee categorieën weten wie waarvoor verantwoordelijk is, niet alleen beleidsmatig maar ook budgettair-financieel. Elke hervorming moet langzaam haar ingang vinden. Om zo'n wijziging op het terrein te kunnen waarmaken, moeten we het vertrouwen van alle betrokkenen verdienen. Dat kan niet zonder enige boodschap over te brengen.

Ik heb nog vragen over de manier waarop Vlaanderen zijn relaties tot de EU zal structureren. In het protocol staat dat er een interregionale cel werd opgericht. Wat zijn de ervaringen met deze drie maand oude cel? Ik vrees dat dit mooi oogt op papier, maar dat het overleg nog niet optimaal functioneert. Er bestaat zeker nog verwarring. Kan dit worden beschouwd als een overleg tussen regio's, en dus niet georganiseerd door de federale overheid? Speelt het Waals Gewest geen cavalier

Merckx-Van Goeij

seul ? Wie neemt meestal het initiatief om de agenda vast te leggen ? Door het feit dat de agenda's van de landbouwraden veeleer zwak waren, is er tot nu toe weinig gebeurd. De belangrijke punten moeten we alleszins verwachten vanaf april of mei. De uitbreiding van de EU, het midterm review, de consequenties van de positionering tegenover nieuwe marktverordeningen zijn in het verleden aan bod gekomen. Op welke manier kunnen we ons krachtiger en beter organiseren om de belangen van de Vlaamse landbouw te agenderen en te verdedigen ?

Ik kan me voorstellen dat er keuzes moeten worden gemaakt. Staat het vast naar welke landen we nog landbouwattachés zullen sturen ? Hoe zal het federaal plan voor plattelandsontwikkeling worden geïntegreerd in het gewestelijk plattelandsontwikkelingsplan ? Wat zal Vlaanderen doen met de maatregelen van het federaal plan ?

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben ondervoorzitter van de Provinciale Landbouwkamer van West-Vlaanderen. Naar aanleiding van de nieuwe samenstelling was er een incident. Misschien is het nu het goede moment om duidelijkheid te brengen over de overheveling van de landbouwbevoegdheden in het kader van de Lambermontakkoorden.

Er is onzekerheid over het toekomstig statuut van de Provinciale Landbouwkamers. Tot op heden was er op federaal vlak een gelaagde structuur van het provinciaal niveau dat overging in de Nationale Landbouwrada. Er was een structurele en financiële ondersteuning van het federaal niveau, die werd aangevuld met provinciale financiering. Dat was verschillend voor elke provincie.

Het is onduidelijk hoe de nieuwe structuur en financiering er zullen uitzien en/of in elkaar worden geschoven. Op het terrein blijkt dat er nood en behoefte is aan een officieel erkende adviesstructuur op provinciaal niveau voor land- en tuinbouwmateries. Het Vlaams Gewest doet nu al een beroep op de Provinciale Landbouwkamer voor invulling van bepaalde adviesorganen. Daarnaast is het ook voor de provincies een interessant instrument voor advies en organisatie van bepaalde activiteiten in de land- en tuinbouw.

Mevrouw de minister, hoe ziet u de toekomstige structuur en financiering van de huidige Provinciale Landbouwkamers ? Binnen welke termijn denkt u de eventuele nieuwe adviesstructuur te realiseren ? Welke rol wilt u toebedelen aan de provincies ?

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Het Vlaams Parlement heeft tot nu toe twee onderzoekscommissies gehad, een over de scheepskredieten en een over de steenkoolmijnen. Die hadden allebei te maken met problemen van overheveling van bevoegdheden. Overheveling van bevoegdheden is een goede zaak, maar moet goed worden voorbereid en opgevolgd.

Mevrouw de minister, u speelt open kaart met het parlement. Op die manier worden veel problemen opgevangen. We moeten deze delicate operatie de nodige tijd geven. Door hervormingen in Volksgezondheid en Landbouw op het federaal niveau, en door de Europese problemen, is deze materie erg ingewikkeld geworden. We moeten de minister de kans geven om alles rustig uit te bouwen.

Ook onder de vorige regering zijn er bevoegdheden opgesplitst. We hebben daar dus ervaring mee. Ik pleit dan ook voor een overdachte overgang en een goede opvolging door het parlement.

De voorzitter : In de commissie voor Landbouw was iedereen het erover eens dat het een moeilijke operatie is. De minister heeft voorgesteld om over een half jaar een evaluatie te maken. Alle commissie- en parlementsleden hebben het recht om daarover vragen te stellen.

Landbouw en Leefmilieu zijn met elkaar vervlochten. Naar aanleiding van de landbouwersacties heeft minister-president Dewael gezegd dat hij een gesprek zou organiseren over de sociale en economische gevolgen van de afbakening van de kwetsbare gebieden. Toen ik daarnaar informeerde, vertelde men mij dat dat onder Leefmilieu valt. Het is duidelijk dat die twee gebieden in elkaars vaarwater komen. Het zou niet slecht zijn om daarover duidelijkheid te creëren.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, we staan voor een moeilijke operatie. We moeten zorgen voor een vlotte overgang die goed moet worden voorbereid. De continuïteit is van essentieel belang. We moeten respect opbrengen voor de positie van de ambtenaren en er mag ook geen hinder zijn voor de boeren en tuinders. Geen enkele boer

Dua

zou het verschil mogen merken, tenzij het om een verbetering gaat.

Sommige onderdelen van de landbouwbevoegdheid gaan naar het Voedselagentschap, andere naar Economie en nog andere naar de gewesten. Daarnaast wordt het Copernicusplan voor de ambtenaren uitgevoerd. Dat maakt het er niet gemakkelijker op voor het Voedselagentschap. Op dat vlak heeft mevrouw Merckx verwezen naar mevrouw Neyts, die op 18 december 2001 in de Kamer zei dat de gewesten hun huiswerk niet goed hebben gemaakt. Dit is zeer onterecht. Bovendien bevond ik me in een zeer moeilijke positie omdat ik geen enkele ambtenaar een opdracht kon geven. Telkens als we informatie nodig hadden, moesten we via mevrouw Neyts gaan. Ik had nog het geluk dat mijn opdrachthouder de zaak goed kende. We hadden immers geen enkele toegang tot die administratie.

Deze overhaasting is voor een aantal ambtenaren niet evident. Dat is normaal en was ook het geval bij Openbare Werken. Zeker in de beginfase was het niet gemakkelijk om dit probleem aan te pakken omdat er een zekere terughoudendheid bestond. Sedert 1 januari gaat dit voor de Vlaamse ambtenaren zeker niet meer op. In elk geval kan ik u verzekeren dat er sinds augustus vorig jaar vanuit het Vlaamse landbouwbeleidsniveau grote inspanningen zijn geleverd. Hierbij heeft de directeur-generaal van de ALT altijd heel intensief samengewerkt met de andere ambtenaren. We hebben de zaak goed voorbereid, gezien de beperkte mogelijkheden die we hadden. Pas vanaf 1 januari kunnen we ten volle opdrachten geven aan de ambtenaren waardoor we het beleid ook echt kunnen sturen.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Ik zal straks uitgebreider terugkomen op de relaties met het Europese niveau naar aanleiding van de vraag van de heer Loones. We hebben nu twee Europese landbouwraden achter de rug. Tijdens de ministerraad van vorige maand kregen we zelfs vanuit de landbouworganisaties het compliment dat we het vrij goed hebben aangepakt. We moeten natuurlijk nog leren. Er zijn geen echte ministerraden geweest. De raad van gisteren handelde over tabak en over de uitbreiding van de unie. Tabak is wel een zwaar onderwerp op Europees niveau maar niet voor ons.

Wel is er altijd een consensus nodig. Mevrouw Neyts kan slechts een consensus verwoorden en ze doet dit heel loyaal. Dit betekent echter ook dat we veel pro-actiever moeten werken dan vroeger. We moeten op voorhand nadenken welke punten er zullen komen. We moeten de tijd nemen voor de interne voorbereidingen en voor overleg met het andere gewest zodat we op het juiste moment met het goede standpunt naar voren treden. Daartoe hebben we een paar weken geleden aan de ambtenaren van het vroegere federale ministerie de opdracht gegeven om nu reeds een voorbereidende discussietekst op te stellen over het Vlaamse standpunt over de uitbreiding en hieraan gekoppeld de hele WTO-discussie en het midterm review, dat voor de zomer is gepland.

Het is blijkbaar niet gebruikelijk dat een standpunt op een pro-actieve manier door een regio of een lidstaat wordt bepaald. Voordien werden standpunten steeds ingenomen op basis van documenten van de Commissie. Dit gebeurde dikwijls op één of twee dagen tijd. Ik denk dat dit niet goed is. In de nieuwe structuur zijn we verplicht om pro-actiever te werken. Een voldoende lange voorbereiding van onze standpunten is beter om ons duidelijk te profileren op Europees vlak. Ik moet zeggen dat de ambtenaren daar ook met veel enthousiasme aan zijn begonnen. Ze vonden het een goede zaak dat ze op voorhand hun mening konden zeggen en dat ze samen aan de discussietekst konden werken.

Wat de budgetten betreft, is het tekort lager dan oorspronkelijk werd geraamd. We hadden gedacht aan 9,4 miljoen euro en uiteindelijk ging het over slechts 1 miljoen euro. Meer kosten zijn er niet. Een tekort van 1 miljoen euro is niet veel, maar bij de begrotingscontrole zullen we wel meer kredieten vragen. Dit is nog niet beslecht omdat de personeelstekorten tengevolge van de splitsing moeten worden opgevuld. Het Franstalige personeel van DG 3 gaat naar Wallonië. Er moeten dus nieuwe mensen worden aangeworven voor deze dikwijls zeer specifieke thema's.

We willen de nodige ondersteuning van de informaticasystemen. Ook wensen we de voorbereiding van het éénloketsysteem GBCS van DG 3 uit te werken. Het is de bedoeling om bijkomende middelen en mensen te verkrijgen voor die administratieve vereenvoudiging. Dat is gekoppeld aan de verschillende databanken die we willen linken. We willen hierover geen grote verwachtingen creëren vermits het een langdurig proces zal zijn. In ieder geval betreft het een dubbele operatie, waarvan informatica deel uitmaakt.

Dua

Het federaal systeem mag op geen enkele manier worden verstoord. Zoniet worden de premies aan de boeren niet uitbetaald en komen er zeer zware boetes vanwege Europa. Enerzijds hebben we ervoor geopteerd dat het systeem federaal blijft. Anderzijds willen we vanuit de gewesten een eigen beleid voeren. Hierdoor verkrijgen we op een bepaald moment voor een bepaald premiestelsel bijvoorbeeld een andere invalshoek dan in Wallonië zodat er aan het systeem moet worden gesleuteld. Als we een echte afstemming willen tussen bijvoorbeeld de databank van de Mestbank en de databank van het GBCS-systeem, moet er ook op de basisgegevens worden gewerkt. Daarvoor hebben we mensen nodig. Dat zal nu via een uitgebreid stappenplan worden voorbereid.

We hebben bijkomende middelen gevraagd voor een audit van alles wat onderzoek en onderwijs betreft omdat er veel onderzoek over gebeurt. Voor er sprake was van de Lambermontakkoorden hebben we reeds inspanningen geleverd om een onderzoeksentiteit uit te bouwen op Vlaams niveau. We hebben de VOLT, het steunpunt Duurzame Landbouw en het CLO. We moeten daar op de één of andere manier een totaalplaatje van maken. Dat maakt momenteel deel uit van de discussie over de begrotingscontrole. We zullen wel zien wat er uitkomt. In elk geval is het de overtuiging van de minister van Begroting dat die continuïteit ook op het financiële vlak moet verzekerd zijn.

Mevrouw Merckx, in verband met de technische aspecten van de begroting raad ik u aan minister Van Mechelen te interpellieren. Hij kan u vertellen welke verschuivingen er plaatsvinden in de federale kredieten. Ik wil in elk geval de garantie dat het klopt. Ik wil bijkomende middelen om ervoor te zorgen dat die overgangsregeling op een goede manier gebeurt.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik neem aan dat ik daarvoor de minister niet moet interpellieren maar dat we bij de bespreking van de budgetcontrole specifieke vragen kunnen stellen.

Minister Vera Dua : De interpretatie van artikel 39 van de financieringswet wordt besproken op het niveau van de centrale werkgroep. Het is duidelijk dat er nog knelpunten zijn. Het zou raar zijn als er geen meer zouden zijn, zoals de heer Stassen zei. Voor knelpunten die het administratieve overstijgen, moeten we naar een federale structuur waar de ministers bevoegd voor Institutionele Hervormingen aanwezig zijn en waar regelmatig contact is

met de gewesten. De gebouwen zijn daar een voorbeeld van.

Problemen van administratieve aard regelen we intern. We hebben een soort voorlopig college van directeurs-generaal waarbij de hoogste Vlaming in rang van elke dienst aanwezig is. Indien de directeur-generaal Franstalig is, komt er dus een Vlaamstalige adjunct. Ze komen om de week samen om alle mogelijke knelpunten te signaleren, een oplossing te zoeken of voor te stellen. Wanneer een probleem het ambtelijke overstijgt, wordt dit doorgestuurd naar de centrale werkgroep.

De algemene diensten van het federale landbouwdepartement hebben van alle gebouwen een gedetailleerde inventaris opgemaakt. We zijn echter afhankelijk van de Regie der Gebouwen, die er blijkbaar vooralsnog niet in geslaagd is om die oefening te maken. De regie heeft nog niet bepaald welke gebouwen blijven en welke overgeheveld worden.

Wij hebben het probleem in elk geval herhaaldelijk aangekaart via de federale vice-premiers, maar voorlopig zonder resultaat.

U stelde tevens een vraag over de lasten van het verleden. Ik kan daarop alleen antwoorden dat, bijvoorbeeld, de oude VLIF-dossiers federaal blijven. We hoeven ons daarvan niets aan te trekken. Betwistingen, zoals bijvoorbeeld de dioxinevergoedingen, komen dan wel weer bij ons terecht, omdat dit economische vergoedingen zijn. Alles wat met destructiekosten te maken heeft, is evenwel een federale bevoegdheid. Af en toe zullen nog wel zaken opduiken en dan zal het er op aankomen met gezond verstand te oordelen of deze gewestelijk dan wel federaal behandeld moeten worden. Vooralsnog zie ik daaromtrent geen echte problemen.

Met betrekking tot het personeel had ik vorige keer ook aangegeven dat ik u gedetailleerde informatie zou bezorgen. Ik heb dus een tabel, waarvan u nog een kopie zult ontvangen, die is opgemaakt bij die federale diensten. We zien daarop dat het federale ministerie van Landbouw op dit moment 2.833 personeelsleden telt. Daarin zitten ook de Plantentuin, CODA, het CLE, het CLO, enzovoort, verrekend. Daarvan blijven er 1.527 federaal. Dit houdt in dat we bijvoorbeeld de ambtenaren die dossiers opvolgen over de middenstand daarvan moeten aftrekken : 128 en 117. Ook DG4 en DG5 gaan daarvan af. Die gaan immers naar het Voedselagentschap en slechts enkele worden overgeheveld naar de gewesten. Voor het overige gaat een aanzienlijk deel van DG2 over, net zoals DG6 in belangrijke mate overkomt. Het CLO en het CLE

Dua

worden integraal overgeheveld. De Plantentuin blijft voorlopig federaal omdat het samenwerkingsakkoord nog moet worden opgemaakt. Het komt erop neer dat 709 personeelsleden naar Vlaanderen zullen gaan en 597 naar Wallonië. De 1.527 die federaal blijven, zijn grotendeels aan het Voedselagentschap verbonden.

In het overzicht vindt u ook een lijst van de bevoegdheden van de gewesten na regionalisering van DG4 en DG5. Daarover bestaat min of meer een consensus, hoewel het evenmin een gemakkelijke oefening is geweest. Uiteindelijk staan daarin nog steeds een aantal zaken waarover we ons voor de praktische organisatie ervan zullen moeten beraden. Bijvoorbeeld, het is niet de bedoeling dat er nu, omdat het om gesplitste bevoegdheden gaat, bij controles in een melkerij of bij een landbouwer, ook twee verschillende controleurs komen. Dat mogen we de mensen niet aandoen. Het is nodig daarover een protocol af te sluiten. Het is immers zinloos twee stalen melk te nemen, waar dat niet nodig is, louter omdat het om een gewestelijke bevoegdheid gaat.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Gaat het dan specifiek om de controles ? Als u zegt dat er een protocol over die controles op het bedrijf moet worden gemaakt, waarop slaat dat dan ?

Minister Vera Dua : Dat gaat dan over alle mogelijke controletaken. De opdeling houdt in dat alles wat met kwaliteit te maken heeft, een gewestelijke bevoegdheid wordt en wat over diergeneeskunde of voedselveiligheid gaat, federaal blijft. In de praktijk is die lijn evenwel niet zo eenvoudig te trekken.

In elk geval blijven van DG4 345 van de 434 personeelsleden federaal. 55 komen er echter naar ons. Bij DG5, dat gaat over alles van de dierensector, gaan 17 van de in totaal 299 personeelsleden naar Vlaanderen en 12 naar Wallonië. 270 blijven dus federaal. Die verdeling wordt telkens gemaakt onder meer op basis van ons stamboek. Van deze directoraten-generaal blijft het grootste deel dus federaal. Bij andere, bijvoorbeeld DG3, blijven er zeer weinig, hier slechts 8, federaal. En dat groepje hoort dan bij het BIRP. De rest gaat naar de gewesten. Voor DG2 lag de discussie iets moeilijker, want dat gaat over het internationale beleid. Daar zijn nu 158 personeelsleden en slechts 38 blijven er federaal. Dat is een zeer goede zaak.

Mevrouw Merckx, u maakte de terechte opmerking dat van de algemene diensten slechts zeer weinig mensen naar de gewesten worden overgeheveld. Op dit ogenblik zijn daar 403 mensen tewerkgesteld en 346 mensen daarvan blijven federaal. Dit heeft met twee zaken te maken. In eerste instantie werd er, niet vanuit het Vlaams Gewest, maar wel vanuit het Waals, van een 'algemeen totaal' gesproken. Dit gebeurde voornamelijk uit budgettaire overwegingen : wat is er mogelijk en wat is er in de begroting opgenomen ? De absolute voorkeur aan beide kanten ging uit naar extra werkkrachten in plaats van, bijvoorbeeld, onderhoudspersoneel, want die hebben we zelf ook al binnen onze algemene diensten. Het had meer kunnen zijn voor die diensten, maar de discussie was niet gemakkelijk. Ik geloof sterk dat we wel de juiste keuze hebben gemaakt waar het gaat om het soort personeel.

Ik heb al uitgelegd hoe we de informatica-aspecten zien. We hebben nu om bijkomende middelen gevraagd en het GBCS zal op termijn allicht worden opgesplitst, maar dat mogen we niet overhaasten.

De relatie met het Federale Agentschap zal naar ik meen verlopen zoals dat voor de andere federale bevoegdheden het geval is : via interministeriële conferenties waar minister Aelvoet overleg zal plegen over haar beleid. Misschien moet dit in de toekomst opnieuw worden onderzocht, maar op dit moment volgen we het systeem van maandelijks interministeriële conferenties vóór elke landbouwradaad. Ikzelf ben daar dan aanwezig, minister Neyts, minister Happart, en onze respectieve medewerkers en een rits ambtenaren. De hoofdbrok op de agenda is dan wel de voorbereiding van de Europese landbouwradaad, maar er staan ook punten in verband met de regionalisering op. Daarom is ook minister Aelvoet dikwijls aanwezig, want sommige punten op de agenda van de Europese landbouwradaad hebben op haar materie betrekking. Wij maken van de gelegenheid ook gebruik om, zoals de jongste vergadering, zaken zoals de vraag of er al dan niet een verliesheffing moet zijn voor de BSE-kwestie, te bespreken. Het huidige systeem stelt ons dus in staat met één vergadering dergelijke zaken allemaal te regelen. Mocht in de toekomst blijken dat er aparte vergaderingen nodig zijn rond het Federaal Voedselagentschap en de regio's, dan moet dat maar zo georganiseerd worden. Voorlopig loopt dit zeer goed.

Voor wat de landbouwradaad betreft, konden de Vlamingen naar Vlaanderen maar de Franstaligen niet.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij : Welke landen vallen daardoor weg en zullen wij die dan opofferen ?

Minister Vera Dua : Ik kan u dat wel zeggen : Amerika, Nederland, Groot-Brittannië,... Er waren er vier in elk geval, maar Duitsland en Frankrijk waren er niet bij, want daar gaat het om een Waalse ambtenaar. We moeten het eens samen bekijken : er moet een zekere logica zijn en Frankrijk en Duitsland zijn tenslotte uiterst belangrijk als exportlanden voor de landbouw hier. Een oplossing is in elk geval nodig.

Dan was er nog een vraag over informatie en communicatie. De communicatie gebeurt op dit moment voornamelijk intern voor de ambtenaren en ook voor de sector via de landbouwbladen. Op Agribex is er een namiddag zo georganiseerd dat elk een bij de stand van de ALT met vragen over de regionalisering terecht kon. Dat was hoe dan ook een groot succes. Het grote publiek zou ik daarmee nu niet lastigvallen. Ik weet immers niet of we wel een duidelijke boodschap kunnen overbrengen. Als dit evenwel noodzakelijk zou blijken te zijn, dan regelen we dat uiteraard.

U vroeg ook nog naar het federaal plan. De federale top was zeer beperkt en spitste zich voornamelijk toe op de steun aan de biolandbouw, de hectaresteen en het feit dat dit nog een demonstratieproject is. We nemen de conclusies gewoon over, dat is al afgeproken. In die zin stelt zich dus geen probleem.

Hiermee heb ik de belangrijkste vragen wel beantwoord. Naar aanleiding van de vraag van de heer Loones zal ik het internationale aspect aankaarten. Op de vraag van mevrouw Gardeyn kan ik kort antwoorden.

U weet dat de Provinciale Landbouwkamers geregeld zijn bij apart koninklijk besluit van 1977, dat zelf al een wijziging was van een besluit van 1924. Het gaat dus om een zeer oude instelling die de officiële vertegenwoordiging van de landbouw op het provinciale niveau moet garanderen. Dit heeft zijn waarde, ongeacht hoe oud de instelling is. In die reglementering is bepaald dat de Provinciale Landbouwkamers advies uitbrengen aan de minister bevoegd voor Landbouw. Dit gegeven is zeer 'sec' en heeft op zich niets met bevoegdheden te maken. Voor de Vlaamse provincies die dus advies moesten uitbrengen aan de minister van Landbouw, is dat nu de Vlaamse minister van Landbouw geworden. De samenstelling ervan is ook al vastgelegd

voor de periode 2002 tot 2007. Tot nader order zal de bestaande structuur behouden blijven.

Landbouw komt ook aan bod in het proces van een beter bestuurlijk beleid. Voor de administratie zal dat eind mei klaar zijn. Dan is er ook de discussie over de adviesraden. Het officiële adviesorgaan voor de Vlaamse landbouw is de Vlaamse Land- en Tuinbouwraad, de VLTR. Het is goed dat er overlegd wordt op provinciaal niveau. In het kader van de continuïteit zal ik voorlopig niet raken aan de Provinciale Landbouwkamers. Op het moment dat de adviesstructuur in de Vlaamse overheid aan bod komt, zullen die wellicht ter discussie staan.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : In West-Vlaanderen was er onzekerheid over het voortbestaan. Veel organisaties zijn vertegenwoordigd in die kamers en het is goed dat die elkaar af en toe ontmoeten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de vertegenwoordiging van Vlaanderen op het Europese niveau en de verdediging van het autonome Vlaamse Landbouwbeleid en de behartiging van de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders op dat niveau

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de vertegenwoordiging van Vlaanderen op het Europese niveau en de verdediging van het autonome Vlaamse Landbouwbeleid en de behartiging van de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders op dat niveau.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, we hebben lang gevochten voor de regionalisering van Landbouw. We kunnen nu het landbouwbeleid aanpassen aan de Vlaamse noden en het Vlaamse milieu. Dit dreigt nu in het honderd te lopen door de drang om eensgezind naar buiten te treden tegen Europa. Er is bovendien een argwanende houding tegenover het Autonoom Bureau voor de Coördinatie van Landbouw, dat federaal wordt ingericht.

Loones

Door het Lambermontakkoord werd het mogelijk om vanaf 2002 een meer coherent landbouwbeleid te voeren, dat optimaler is afgestemd op de specifieke landbouwsituatie in de gewesten. Een belangrijk knelpunt hierbij is de vertegenwoordiging van Vlaanderen op Europees vlak en de optimale verdediging van het Vlaamse landbouwbeleid en de Vlaamse landbouwbelangen op dat niveau. In de Europese landbouwraad worden de gewesten noodgedwongen nog steeds formeel vertegenwoordigd door de federale staat. Vermits België slechts over één stem beschikt, en alleen die stem meetelt in het Europees besluitvormingsproces, werd een consensussysteem ontworpen. Als die consensus niet wordt gehaald, mondt dat uit in een onthouding. Dit werd door de bijzondere wet van 13 juli 2001 over de overdracht van diverse bevoegdheden zo omschreven. Die wet bepaalt dat de betrokken gewestregeringen en de federale overheid onderling overleg plegen voor de voorbereiding van de onderhandelingen en de beslissingen, en voor het opvolgen van de activiteiten van de Europese instellingen die betrekking hebben op het landbouwbeleid.

De aanvullende regeringsverklaring van 9 juli 2001 vermeldt dat maximaal uitvoering zal worden gegeven aan de samenwerking met het federaal niveau via een samenwerkingsakkoord, om de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders op Europees vlak te verdedigen. Volgens de regeringsverklaring is het streven naar een maximale samenwerking duidelijk geen doel op zich, maar gebeurt dit om de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders op Europees vlak optimaal te verdedigen.

Mevrouw de minister, in uw beleidsbrief Landbouw vermeldt u dat uw collega-ministers uit de andere regio's en uzelf ervan uitgaan dat inzake het EU-beleid het gemeenschappelijk belang moet primeren op het regionaal belang. Dat is volledig in tegenstrijd met die regeringsverklaring. Het Vlaams regeerakkoord wil de consensus nastreven om de belangen van de Vlaamse landbouw te verdedigen. U was er ook van overtuigd dat de samenwerking met de andere regio's en het federaal niveau in een positief klimaat zal verlopen. Vermits regionale ambtenaren zullen deelnemen aan de vergaderingen van de verschillende beheerscomités, stelde u dat de Vlaamse eigenheid daarin voldoende aan bod zal kunnen komen. De basis voor de toekomstige samenwerking inzake het Europees landbouwbeleid zal, volgens de beleidsbrief, vastgelegd worden in samenwerkingsakkoorden,

zowel tussen het federaal en regionaal niveau, als tussen de regio's.

Mevrouw de minister, de stelling in uw beleidsbrief dat het gemeenschappelijk belang moet primeren op het regionaal belang, is betwistbaar in het licht van de aanvullende regeringsverklaring, die, gelet op de regionalisering, duidelijk en logisch de verdediging van de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders als prioritaire opdracht vooropstelt.

In antwoord op een recente vraag om uitleg in de Senaat over de voortgang van de regionalisering van de landbouw, verklaarde federaal minister Neyts dat al de gewesten akkoord gingen om, met het oog op de Europese besluitvorming inzake landbouw, hun landbouwbeleid te coördineren. Ze verklaarde verder dat voor de noodzakelijke coördinatie wordt gedacht aan een Bureau voor de Coördinatie van het Landbouwbeleid. Dat bureau zou als opdracht hebben de volledige medewerking en de volle verantwoordelijkheid van de gewesten te verzekeren bij de uitwerking van het Europees recht inzake landbouwaangelegenheden, een nauwe samenwerking tot stand te brengen tussen de gewesten bij het concipiëren en opvolgen van het landbouwbeleid op technisch vlak, en voor de gewestelijke landbouwaangelegenheden een eensgezind standpunt uit te werken, dat moet worden voorgelegd voor technisch en politiek overleg in de Raad. Het Bureau voor de Coördinatie van het Landbouwbeleid zou moeten functioneren als een enige en autonome administratieve structuur onder een gemengd interministerieel gezag, waarbij elke entiteit evenwel onder het administratief toezicht blijft van het machtsniveau waartoe ze behoort.

De federale minister verklaarde dat nog onderzocht wordt of dit een werkbaar model is. Ze benadrukte dat dit geen poging is om ten aanzien van Europa het landbouwbeleid federaal te willen houden. Het is een poging om op de meest praktische manier ten volle recht te doen aan de politieke verantwoordelijkheid en bevoegdheden van de verschillende gewesten en er tegelijk voor te zorgen dat er continuïteit is ten aanzien van de Europese instanties. Daarnaast zou er een interministeriële conferentie voor het Landbouwbeleid worden opgericht als een permanente politieke en technische overlegstructuur naar het voorbeeld van andere conferenties. Het is duidelijk dat, ondanks de susse woorden van de federale minister het voorgestelde Bureau voor de Coördinatie van het Landbouwbeleid volledig haaks staat op de doorgevoerde regionalisering van het landbouwbeleid

Loones

en inderdaad negatief is voor een autonoom en coherent Vlaams landbouwbeleid.

Ik begrijp dat, gelet op de huidige federale en Europese structuur en de wijze waarop beslissingen op het Europese niveau worden genomen, men naar consensus streeft. Dit kan echter geen opgedrongen consensus zijn die geen rekening houdt met of zelfs zou ingaan tegen de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders. Zonder een draagvlak in Vlaanderen is het beter om geen consensus te hebben en geen inspraak op Europees niveau dan kost wat kost een consensus te forceren, die er trouwens dan ook geen is, louter om op Europees niveau met één stem te kunnen spreken.

Mevrouw de minister, wordt er inderdaad gedacht aan de oprichting van een Autonoom Bureau voor de Coördinatie van het Landbouwbeleid onder interministerieel gezag ? Zo ja, wat zal dan de opdracht van dit bureau zijn ? Hoe zal het werken en beslissingen nemen ? Welke structuur krijgt het ? Op welke wijze zal de specificiteit van het Vlaamse landbouwbeleid binnen dit bureau aan bod kunnen komen en in de besluitvorming ervan worden opgenomen ? Hoe kan dat gewaarborgd worden ? Hoe valt de oprichting van een dergelijk bureau te rijmen met de regionalisering van het landbouwbeleid, met inbegrip van de buitenlandse aspecten van dit beleid, en met het voeren van het vooropgestelde autonoom en coherent Vlaams landbouwbeleid dat is afgestemd op de specifieke Vlaamse situatie, noden en problemen ?

Hoe staat u tegenover de noodzaak om tot een consensus te komen over het landbouwbeleid met het oog op de Europese besluitvorming ? Wat vormt de doelstelling en de toetssteen van het Vlaamse landbouwbeleid ? Het bereiken van een consensus of de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders ? Dit laatste impliceert dat u niet kost wat kost éénstemmigheid met de andere gewesten en de federale overheid nastreeft op Europees vlak als dit de belangen van de Vlaamse landbouwers en tuinders kan schaden.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, als we zoeken naar structuren om het beleid op Europees en internationaal vlak werkbaar te maken, zijn we gebonden aan een aantal zaken waar we niet onderuit kunnen. De bijzondere wet van 13 juli 2001 regelt de overdracht van bevoegdheden. Er is de afspraak dat België op het niveau

van de landbouwraad wordt vertegenwoordigd door een federale minister. Die is echter woordvoerder en dus slechts gemandateerd om een consensus tussen de gewesten te vertolken. Het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten regelt deze materie voor Landbouw. Ten slotte is er de praktijk. Er vinden ontzettend veel vergaderingen over het Europese landbouwbeleid plaats. De eigenlijke relatie tussen het vroegere federale en het Europese niveau is vastgelegd in een vademecum, dat werd aangenomen op een interministeriële conferentie in 1996. Nu werken we aan een nieuw vademecum omdat de situatie helemaal veranderd is. Binnen dit kader moet een goedwerkende structuur worden uitgedokterd. We kunnen alle afspraken daarover niet op de helling zetten.

We hebben sinds september 2001 de regionalisering van de bevoegdheden voorbereid. U weet dat wij tot 15 oktober een protocol hebben afgesloten tussen het federale niveau en de drie gewesten. Via deze overgangsregeling zullen we uiteindelijk tot een definitieve situatie komen. De overgangsperiode wordt dus geregeld via dat protocol. Hierbij hebben de gewesten vanaf het begin de nadruk gelegd op de noodzaak om voor de link met het internationale niveau een interregionale cel op te richten. Het gaat dus niet om een autonoom bureau. Deze voorlopige interregionale cel werkt in feite complementair aan de bestaande overlegstructuren binnen DG2, het directoraat-generaal binnen Landbouw dat al deze internationale zaken regelt. Er is ook een complementaire werking met het niveau van het secretariaat-generaal in de huidige structuur.

De interregionale cellen hebben de opdracht om vanuit de verschillende gewesten een goed overzicht te verwerven van de discussies die op de verschillende niveaus worden gevoerd. Ze moeten op de hoogte zijn van de hangende problemen en van de agenda van de verschillende Europese fora. In ieder geval is het hun belangrijkste taak om ervoor te zorgen dat de gewesten met elkaar overleggen en tot een gemeenschappelijk standpunt komen. De verplichte deelname is in die zin wel een belangrijke uitkijkpost van de gewesten.

Een aantal mensen, die onder de bevoegdheid van de regionale ministers vallen, zijn telkens aanwezig bij belangrijke vergaderingen. Ze nemen deel aan vergaderingen van de permanente werkgroep, een permanent administratief orgaan dat alles voorbereidt, en aan het agrofront, waar technische besprekingen met de landbouworganisaties worden gehouden over Europese landbouwproblemen. Ze

Dua

houden een overzicht bij van de werkzaamheden op het niveau van de Raad, de raadsagenda, het CSA, dit is het agrarisch comité, Coreper, expertengroepen enzovoort.

Alle mogelijke problemen bij de toepassing van de Europese reglementering worden door hen meegenomen naar het gewestelijk niveau. Vervolgens stellen ze een inventaris op van alle punten waarover de gewesten moeten overleggen. Een van de belangrijkste zaken die we op zeer korte termijn hebben gerealiseerd, is een structuur waarin de gewesten met elkaar vergaderen, los van het federale niveau. Dit is een heel nuttig instrument. Uiteindelijk moeten we geen discussie voeren met minister Neyts. Zij moet verslag krijgen van wat wij onder elkaar hebben beslist. Zo functioneert het ook. Minister Neyts past zich zeer goed in in die rol. Ze verwacht ook geen ellenlange discussies. Ze neemt als het ware akte van de standpunten die tijdens de voorafgaandelijke vergadering tussen de gewesten werden ingenomen. De speaking notes voor de Europese Raad worden gemaakt door dezelfde ambtenaren, die ook aanwezig moeten zijn op dat interregionaal overleg. Zo vertegenwoordigen ze werkelijk het standpunt van de gewesten.

We hebben nu twee landbouwraden achter de rug. Mevrouw Merckx merkte daarnet terecht op dat het geen moeilijke vergaderingen waren. Er stonden wel moeilijke punten op de agenda, maar die waren niet onmiddellijk van groot belang voor België. De tabaksregeling heeft weinig belang voor ons en we hebben ons niet echt in de discussie geprofileerd. Zelfs in de landbouwtijdschriften werd geschreven dat de gewestelijke ministers het zeer goed hadden aangepakt.

Ik zeg hier niet dat alles in orde zal zijn. Ik sluit niet uit dat we op een bepaald punt op een probleem botsen waarover niet zo gemakkelijk een consensus zal worden gevonden. Daarom is het zo belangrijk dat we pro-actief bepaalde standpunten naar voren beginnen te brengen. Dit is iets wat vroeger nooit gebeurde. De federale ambtenaren hebben nu de opdracht gekregen om de discussie over de midterm review van Agenda 2000 voor te bereiden alhoewel dit pas in juni aan bod zal komen in de raad. Ze moeten nu intern met de Vlaamse ambtenaren een discussietekst opstellen. We moeten de tijd nemen om dit samen met het Waals Gewest te bespreken zodat we aan minister Neyts een standpunt kunnen meedelen. Dat systeem werkt vrij goed.

U weet dat we werken met interregionale correspondenten. Dit is in de vorige discussie aan bod gekomen. De kwestie van de overhevelingen wordt pas bekeken in een latere fase. Wel hebben we reeds op cruciale plekken in de federale administratie mensen aangeduid als correspondenten van de Vlaamse minister. Ze staan in voor de verbinding met het Vlaamse politieke niveau. Dit hebben we in alle directoraat-generaals gedaan. Hierdoor beschikken we over een heleboel mensen die voor specifieke onderwerpen onze aanspreekpunten zijn. Dit werkt zeer goed. In Wallonië wordt er zo niet gewerkt. Men heeft twintig ambtenaren in Namen geplaatst. Naarmate de tijd vordert, begin ik steeds meer te geloven in ons model. Onze correspondenten zitten in heel die administratie en zorgen dat de boel blijft draaien, maar bereiden op hun dienst mee de regionalisering voor. Nochtans zal dit pas in juni aan de raad worden voorgelegd. Eerst moet intern met de Vlaamse ambtenaren een discussietekst worden opgemaakt die met het Waals Gewest zal worden besproken, zodat we minister Neyts een standpunt kunnen meegeven. We werken nu veel proactiever dan in het verleden.

Vandaag werken we met interregionale correspondenten. Voorlopig wordt dus nog geen personeel overgeheveld. Dat gebeurt in een latere fase. Wel hebben we op zeer cruciale plaatsen binnen de federale administratie mensen aangeduid die de verbinding vormen met het Vlaamse politieke niveau en ons aanspreekpunt zijn voor specifieke onderwerpen. We hebben dit gedaan voor alle DG's. Dit systeem werkt zeer goed. Wallonië werkt op een totaal andere manier. Ik geloof echter steeds meer in ons model. Onze correspondenten zitten verspreid over de hele administratie en bereiden op hun dienst mee de regionalisering voor.

De interregionale cel rapporteert aan mijn kabinet en aan de Europese cel binnen de huidige Vlaamse landbouwadministratie. Op termijn zullen die twee samensmelten.

Het gaat dus om een ambtelijke structuur : het gaat immers om ambtenaren die heel specifiek voor de gewesten werken. U sprak over een bureau.

De heer Jan Loones : Ik had het inderdaad over het bureau voor de coördinatie inzake landbouw. Dat stond letterlijk in het verslag van de plenaire ochtendvergadering van 7 februari van de Senaat.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : De minister heeft tijdens de voorbije gedachtewisseling gerapporteerd dat haar diensten en de gewesten onder-

Merckx-Van Goeij

handelingen hebben gevoerd : in plaats van 70 mensen zou het nog over 15 mensen gaan.

Minister Vera Dua : Het is de federale cel die zich zal bezighouden met de coördinatie.

De heer Jan Loones : De vraag werd geformuleerd op 7 februari. Er zal intussen wel een evolutie geweest zijn.

Minister Vera Dua : Ik heb hier ter informatie een schema dat er heel ingewikkeld uitziet, maar eigenlijk heel simpel is. Er zijn drie niveaus : het gewestelijk niveau, het federaal niveau en het Europees niveau. Het is vooral essentieel dat in de interregionale cel de vereiste knowhow aanwezig is. Zo is het mogelijk dat in die cel een Waalse ambtenaar zit die alles weet over bijvoorbeeld de hopteelt omdat we geen Vlaamse ambtenaar hebben die daarvan op de hoogte is. Die Waalse ambtenaar moet dan zijn knowhow inbrengen als basis voor de discussie. Op termijn streven we naar multifunctionele ambtenaren.

Bij een regionalisering in zo'n gespecialiseerde materie is er sowieso een verlies van een aantal ambtenaren omdat ze tot de andere taalrol behoren. Het is dan ook beter om veel te weten over alles dan alles te weten over een heel beperkt onderwerp.

Ik meen echter, mijnheer Loones, dat we dit vrij goed hebben aangepakt. Wat die consensus betreft, is er een afspraak gemaakt tussen het federale niveau en de gewesten. Dat geldt alleen voor dit pakket. Voor de echt geregionaliseerde bevoegdheden is er een beurtrol tussen de gewesten. Er is echter geen enkele Europese raad die zo vaak samenkomt als de Landbouwrapad. Aangezien het doorgaan om zware discussies gaat, is het aangewezen dat er één aanspreekpunt is voor heel België. We hebben wel afgesproken dat er tijdens die vergaderingen van de Landbouwrapad telkens drie ministers aanwezig moeten zijn : minister Neyts, minister Happart en ikzelf. We plegen vaak nog intern overleg over de evolutie van sommige dossiers. Het systeem draait nog maar 2 maanden, voorlopig zijn er dan ook nog geen knelpunten gesignaleerd, maar dat komt misschien over een aantal maanden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij : Dit antwoord brengt ons opnieuw op de hoogte van de stand van zaken, met name hoe dit belangrijke pakket van bevoegdheden is overgebracht naar Vlaanderen en hoe we dit kunnen implementeren. Vlaanderen

heeft voor een goede aanpak gekozen, wat niet belet dat we dit dossier waakzaam blijven volgen. De eerste gelegenheid daartoe is de budgetcontrole. We zullen dan nagaan of de minister haar ambities heeft gehaald.

Daarnaast is ook de aanwezigheid op andere internationale landbouwinstanties zoals bijvoorbeeld de WTO ontzettend belangrijk voor de landbouw. We hopen immers ook op wat fair trade vanuit de landbouw.

De regio's moeten zelf, bij de opsplitsing van de bevoegdheden, zoeken naar voldoende instrumenten en overlegstructuren om hun visie inzake landbouw ingang te doen vinden. Voor ons is dit een voorafspiegeling van een verdere staatshervorming.

De minister heeft gezegd dat men nu reeds vooruitloopt op bepaalde standpunten die men op toekomstige landbouwraden mag verwachten. Door een goede voorbereiding van de dossiers en door regelmatig overleg is een duidelijke profilering mogelijk.

Het parlement zal dit onderwerp blijven volgen maar gaat fundamenteel wel akkoord met deze manier van werken. We maakten ons zorgen over het woordvoerderschap waarbij het federaal niveau een belangrijke impact zou hebben. Dat is nu gereduceerd tot 15 mensen. Minister Neyts heeft zich op dat vlak heel correct opgesteld. We hopen dat dit ook in de toekomst zo blijft. Het is dan aan ons om dit te controleren.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Er werd jarenlang gepleit voor een regionalisering omdat de belangen in het noorden niet dezelfde zijn als die in het zuiden en dan ook een andere verdediging nodig hebben op Europees vlak. Ofwel was dit niet waar en moest landbouw niet worden gesplitst, ofwel was dit wel waar en streeft men veeleer naar een consensus dan naar een overheveling naar Europa van de eigen verlangens.

Iemand die geen expert is, voelt aan dat het politiek milieu afhankelijk is van experts. Ik heb er geen bezwaar tegen dat we experts binnenhalen. Waarom zou dat geen Waalse ambtenaar mogen zijn ? Dat is iets anders dan het verdedigen van de eigen invalshoek van ons landbouwbeleid bij Europa. Ik vrees dat dit in het gedrang komt. We zullen waakzaam moeten blijven.

De heer Jos Stassen : Minister Dua heeft een coherent en het enig mogelijke antwoord gegeven. Ik ben verheugd dat mevrouw Merckx akkoord gaat met wat vandaag gebeurt. Het is niet meer dan normaal dat het parlement dit moet opvolgen.

Minister Vera Dua : Het spel op Europees vlak wordt anders gespeeld dan op federaal en Vlaams vlak. Na een aantal Europese raden overschat ik het Belgisch belang niet. Als voorzitter hadden we een andere rol, maar als Frankrijk of Duitsland over een bepaald dossier zijn zeg doet, heeft dat meer impact dan een Belgische stem.

We moeten de Europese reglementering voor Vlaanderen en Wallonië niet op dezelfde manier invullen. Europa laat ons die speelruimte. In de Vlaamse landbouw kunnen we anders omgaan met die reglementering. Ons standpunt over het toekomstig landbouwbeleid is een fundamentele discussie, die te maken heeft met de uitbreiding van

de EU, met de WTO, met de restitutie, de inkomenssteun en het plattelandsprogramma.

We krijgen relatief weinig middelen uit de Europese pot. Wallonië krijgt meer premies omdat daar meer akkerbouw is. De greenbox en het plattelandsbeleid zijn niet alleen een weg naar duurzame landbouw, het is ook een manier om meer return te hebben van de middelen die de Vlaamse belastingbetaler in de Europese pot stopt. Met die invalshoek zullen we waarschijnlijk in conflict komen met Wallonië. Het is mijn bedoeling om meer binnen te rijden voor de Vlaamse landbouw dan we tot nu toe hebben gekregen. Het Europees beleid is altijd guller geweest voor de Waalse dan voor de Vlaamse landbouw.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.35 uur.*
